

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
Европейски фонд
за регионално развитие

“ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ПОДДЪРЖАН
РЕЗЕРВАТ „БАЛАБАНА“

Решения за
по-добър живот

ОКОНЧАТЕЛЕН ДОКЛАД

*Изследване на видовия състав на прилепите на територията на
поддържан резерват “БАЛАБАНА”*

ИЗГОТВИЛ: *доц. д-р Иван Пандурски*

Експерт по прилепи

СЪГЛАСУВАЛ: *инж. Любислав Ковачев*

Ръководител екип

Приложение № 51

1. ЛИТЕРАТУРЕН ПРЕГЛЕД/ ОБЗОР.

Досега в поддържан резерват „Балабана“ не са провеждани специални изследвания върху видовия състав на прилепите, тяхното териториално разпределение и активност. Данни за тази група отсъстват и в Плана за управление на Поддържан резерват „Балабана“ (2002). **Липсват и каквито и да било литературни източници.**

В рамките на проект „Картиране и определяне на природозащитното състояние на природни местообитания и видове – фаза Г“ са определени територии на потенциалните и ловни местообитания на пет вида прилепи в ЗЗ „Река Тунджа“, в чийто граници се намира и поддържания резерват „Балабана“ (<http://natura2000.moew.government.bg/Home/ProtectedSite?code=BG0000195&siteType=HabitatDirective>).

Тези площи са определени на базата на моделиране и екстраполиране на наличните ГИС данни, както и частични данни при предходни полеви проучвания. Отчетени са абиотичните и биотичните фактори, създаващи подходящи условия за съществуването на вида в Защитената зона по Натура 2000 през различни стадии от неговия годишен жизнен цикъл. Така определените площи са резултат на статистически модел с определена степен на достоверност. Трябва да по подчертаем, че установените находища на прилепи, включени в Приложение II на Директива 92/43 ЕС са извън територията на поддържания резерват „Балабана“, но тяхното присъствие тук е вероятно. В рамките на горесцитирания проект е установено, че резерватът обхваща потенциални и ловни местообитания на пет вида прилепи.

Основната цел на началните теренни проучвания бе да се установи видовия състав на прилепите, тяхната относителна летателна активност и срещаемост в резерватите, както и пригодността на териториите за поддържане на устойчиво прилепно съобщество, в т. ч. хранителна база (наличие на благоприятни ловни местообитания) и убежища.

Анализът на литературните данни (СТОЙЧЕВА, 2008; GEORGIEV & STOICHEVA, 2009; PANDOURSKI & WHITCHER, 2007; STOICHEVA et al. 2008; 2009; TILOVA et al. 2005) за присъствие на прилепи в Горнотракийската низина ни дава основание да предположим, че на територията на поддържан резерват „Балабана“ съществуват благоприятни местообитания или убежища и за следните четири вида прилепи: Ръждив вечерник (*Nyctalus noctula*), Воден нощник (*Myotis daubentonii*), Натузиево прилепче (*Pipistrellus nathusii*) и Полунощен прилеп (*Eptesicus serotinus*).

2. ТЕРЕННИ ПРОУЧВАНИЯ: МАТЕРИАЛИ И МЕТОДИ ПРИ ИЗВЪРШВАНЕ НА ПРОУЧВАНЕТО; ПРОМЕНИ ПРЕЗ ПОСЛЕДНИТЕ 10 ГОДИНИ В СЛЕДСТВИЕ НА УСТАНОВЕНИТЕ РЕЗУЛТАТИ ОТ ПРОУЧВАНЕТО, СТЕПЕН НА ПРОУЧЕНОСТ.

Обхват на проучването: Теренната работа се проведе в периода 10.06.2014 – 14.06.2014 и 2.10.2014 – 3.10.2014 г. Изследванията обхванаха както територията в границите на резервата, така и прилежащи терени, съгласно заданието.

Теренните наблюдения се проведеха както по трансекти, обхващащи разнообразни пригодни местообитания за прилепите, така и на определени пунктове с относително повишена летателна активност (екотонни зони, над водна повърхност и др.).

Регистрацията на ехолокационните и социални звуци на прилепите бе основен полев метод, като получените записи са анализирани чрез специализиран софтуер Bat Sound 3.1 for Windows. Използван бе ултразвуков детектор тип „Tranquility Transect” заедно със записващо устройство модел “Transcend MP 860”. Едновременно със записа на звуците е осъществяван и запис на GPS координатите на съответния пункт (GPS устройство eTrex Legend).

За целите на видовото определяне, освен характерната форма на сонограмата на ехолокационните звуци на прилепите, бяха измервани следните звукови параметри:

- честота с максимална енергия на звука;
- максимална и минимална честота на звука;
- продължителност на звука;
- интервал между издаваните последователно звуци.

По-долу (фиг. 1 - 5) са представени характерни сонограми на регистрирани видове.

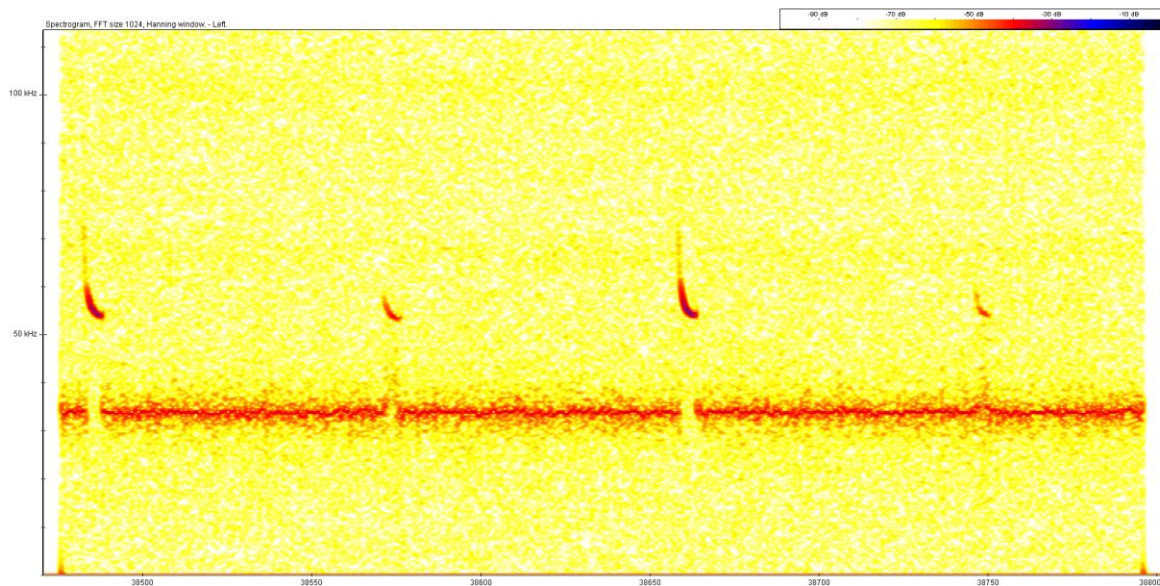
ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
Европейски фонд
за регионално развитие

ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА „ОКОЛНА СРЕДА – 2007-2013 Г.“

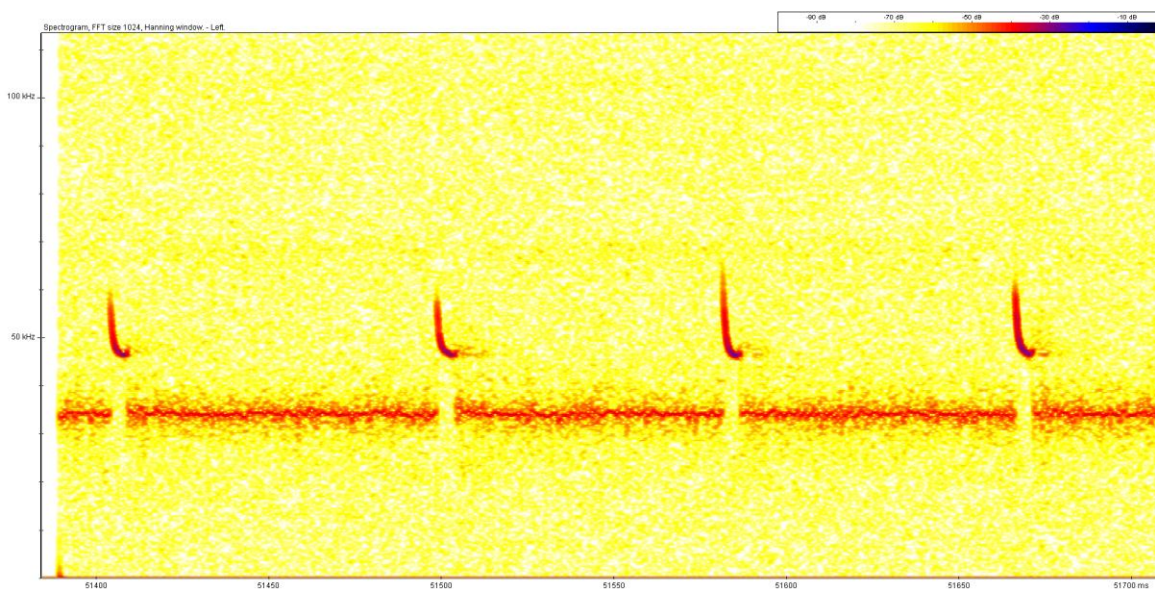

Решения за
по-добър живот

| 4

Фиг. 1.
Сонограма на ехолокационни звуци на Малкото кафяво прилепче (*Pipistrellus pygmaeus*) в ПР
„Балабана”.

Фиг. 2. Сонограма на ехолокационни звуци на Кафявото прилепче (*Pipistrellus pipistrellus*) в ПР
„Балабана”.

Национална
Стратегическа
Референтна рамка
2007-2013

Проектът се финансира от Европейския фонд за регионално развитие и от
държавния бюджет на Република България чрез оперативна
програма „Околна среда 2007-2013г.”

Министерство на околната
среда и водите

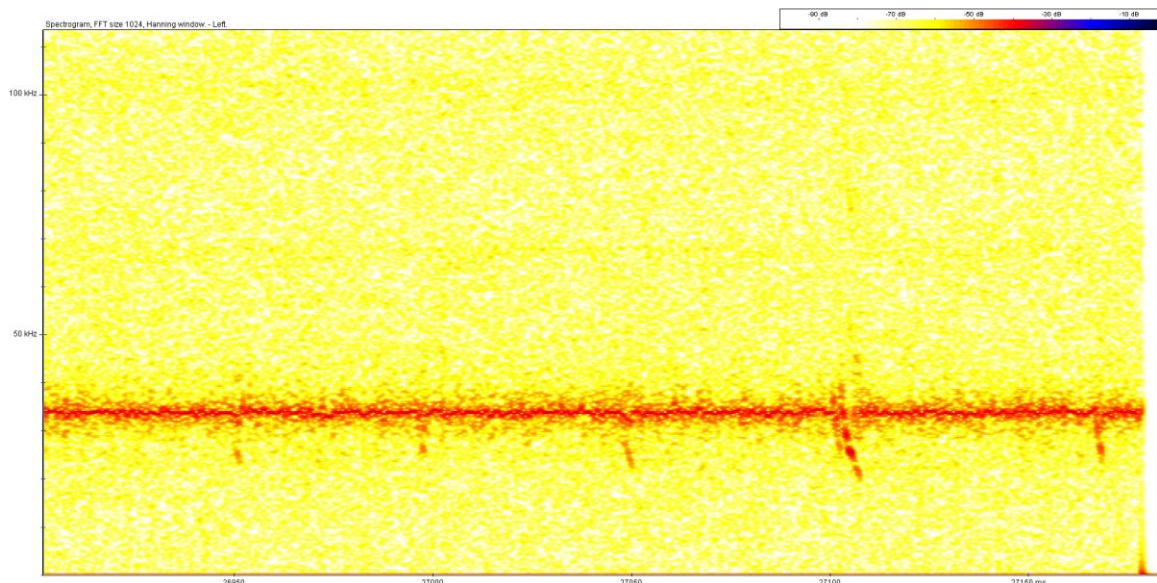
ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
Европейски фонд
за регионално развитие

ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА „ОКОЛНА СРЕДА – 2007-2013 Г.“

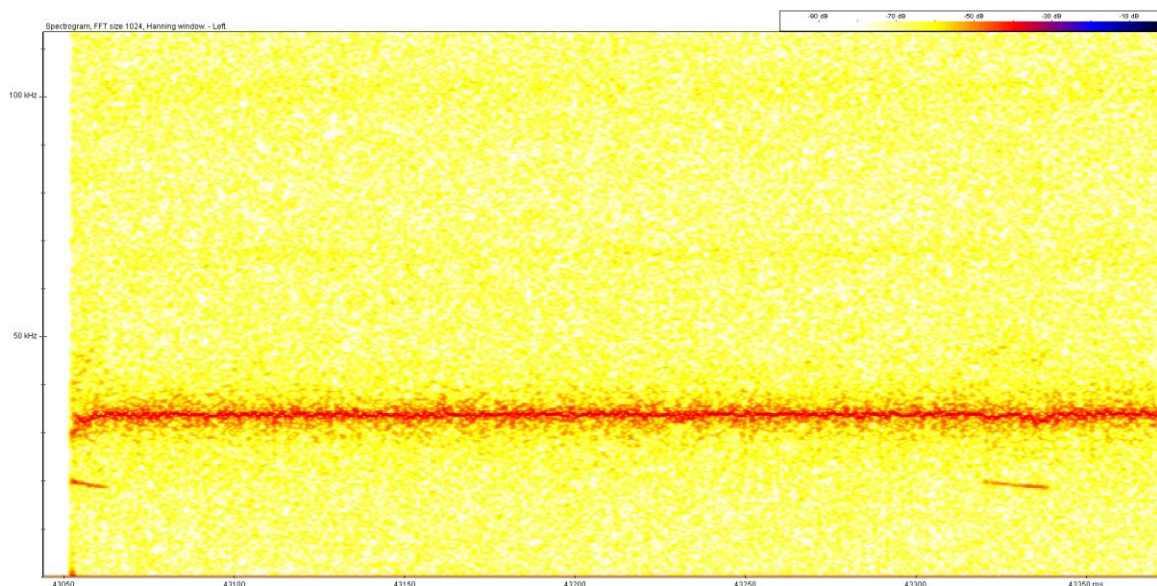
Решения за
по-добър живот

5

Фиг. 3. Сонограма на ехолокационни звуци на Сив дългоух прилеп (*Plecotus austriacus*) в ПП „Балабана”.

Информация за присъствието на прилепи бе събрана и чрез преки наблюдения в потенциални благоприятни местообитания (бреговете на р. Тунджа, открити просеки с тревна растителност, горски площи) както в границите на резервата, така и в съседни площи на разстояние до 5 км. Устно бяха анкетирани местни жители за наличие на прилепни колонии или места с повишено присъствие на прилепи.

Национална
Стратегическа
Референтна рамка
2007-2013

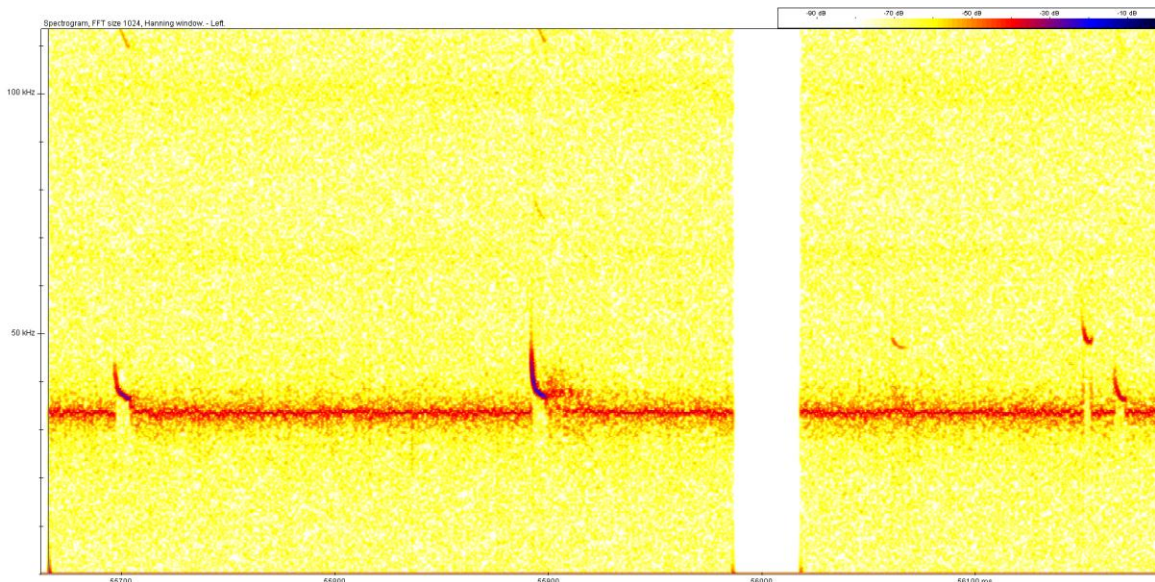
Проектът се финансира от Европейския фонд за регионално развитие и от държавния бюджет на Република България чрез оперативна програма „Околна среда 2007-2013г.”

Министерство на околната
среда и водите

Фиг. 4. Сонограма на ехолокационни звуци на Ръждив вечерник (*Nyctalus noctula*) в ПР „Балабана”.

Фиг. 5. Сонограма на ехолокационни звуци на прилепче на Натузий (*P. nathusii*) и кафяво прилепче (*P. pipistrellus*), регистрирани едновременно в полет в ПР „Балабана” в екотонната зона на гора с тревно съобщество.

Отсъствието на каквито и да било проучвания и данни за прилепите в предходни периоди не ни позволява да направим изводи относно настъпили промени в структурата и динамиката на техните популации.

3. ОПИСАНИЕ НА СЪВРЕМЕННОТО СЪСТОЯНИЕ/ ВИДОВ СЪСТАВ- ПОДРОБНА ИНФОРМАЦИЯ ЗА ВИДА.

3.1.ВИДОВ СЪСТАВ

В резултат на проведените теренни проучвания през 2014 г. в границите на резервата и в съседни територии с идентични екологични условия, бяха установени общо седем вида прилепи. Анализът на всички данни до момента ни позволява да считаме, че територията на ПР „Балабана” се обитава и/или представлява потенциално местообитание на 12 вида прилепи, което представлява 36 % от видовия състав на групата в България (табл. 1).

➤ **Малък подковонос (*Rhinolophus hipposideros*)**

Обикновен вид в цялата страна, среща се до около 1500 м н.в. Използва предимно подземни местообитания - естествени пещери и изкуствени галерии. Свързан е с карстови райони с богата растителност. Среща се и в населени места. Формира

размножителни групи през май-юни. Ражда по едно малко от средата на юни до средата на юли. Използва различни размножителни и зимни убежища. Не се отдалечава на големи разстояния от убежището. Познати са миграции на индивиди на територията на България до около 100 км.

В ЗЗ „Река Тунджа 2” не са установени находища на вида. Площта на потенциално най-благоприятните местообитания е оценена на 29.4 ha (0.5% от площта на защитената зона). Площта на потенциално подходящите ловни местообитания е оценена на 1536,1 ha (25,8% от площта на защитената зона).

Подчертаната синантропност на вида и близостта на гр Елхово са предпоставка за наличието на малкия поковонос в резервата по време на лов. Досега не е регистриран в поддържан резерват „Балабана”, но територията представлява негово потенциално местообитание.

➤ **Голям нощник (*Myotis myotis*)**

В България се счита като обикновен и често срещан вид. Известен е от над 200 находища на територията на цялата страна, без най-високите части на планините. Повечето находища са между 100 и 800 m н.в. Среща се във всички карстови райони у нас. Пещерообитаващ вид, формиращ смесени колонии с остроухия нощник. Данни за хранителната биология на вида у нас засега не са публикувани. В Швейцария е установено, че над 46% от храната му се състои от едри бръмбари-бегачи (сем. Carabidae). По данни от Западна Европа големият нощник най-често ловува в овощни градини и широколистни гори, а по-рядко в смесени гори, лозя, обработваеми полета с малка площ, смърчови гори. Хранителните местообитания най-често се намират в радиус 2-6 км, максимум до 15 км от убежището (BENDA et al., 2003; PETROV & HELVERSEN, 2011; ПЕТРОВ, 2010; PANDURSKA 1998; DRESCHER, 2004).

В ЗЗ „Река Тунджа 2” не са установени находища за зимуване на вида. В известните летни находища в зоната са били установени общо 8 екземпляра. Установени са общо 2 находища в Защитената зона. Площта на потенциално най-благоприятните местообитания е оценена на 245.5ha (4.1% от площта на защитената зона). Площта на потенциалните подходящи ловни местообитания е оценена на 3911ha (65,8% от площта на защитената зона).

Потенциалните местообитания на вида са в непосредствена близост до река Тунджа. Досега не е регистриран в поддържан резерват „Балабана”, но територията представлява негово потенциално местообитание.

➤ **Дългопръст нощник (*Myotis capaccinii*)**

Дългопръстият нощник (*Myotis capaccinii*) е типичен обитател на карстовите райони. В България са известни ок. 80 находища на вида (BENDA et al., 2003; PETROV & HELVERSEN, 2011). Среща се на територията на цялата страна, в планините до около 1500 m. Повечето находища са между 100 и 600 m н.в. Обитава целогодишно само подземни убежища – карстови и вулкански пещери, минни галерии, по изключение влажни мазета на необитаеми сгради. Формира размножителни колонии с численост от

няколко десетки до няколко хиляди (50 до 3000, най-често 200-500, винаги смесени с **Дългокрилия прилеп/Пещерен дългокрил** - *Miniopterus schreibersii*). Дългопръстите нощници (*Myotis capaccinii*) извършват редовни сезонни миграции между убежищата си от порядъка на 50 до 150 км (PAPADATOU et al., 2008, 2009; PETROV & HELVERSEN, 2011).

В ЗЗ „Река Тунджа 2” не са установени находища на вида. Площта на потенциално най-благоприятните местообитания е оценена на 33.8 ha (0.6% от площта на защитената зона). Площта на потенциално подходящите ловни местообитания е оценена на 2861 ha (48,1% от площта на защитената зона).

Потенциалните местообитания на вида са в непосредствена близост до река Тунджа. Досега не е регистриран в поддържан резерват „Балабана”, но територията представлява негово потенциално местообитание.

➤ **Остроух нощник (*Myotis blythii*)**

В България се счита като обикновен и често срещан вид. Известен е от около 130 находища на територията на цялата страна, без най-високите части на планините. Повечето находища са между 100 и 800 м н.в. Среща се в почти всички карстови и скалисти райони в страната. Характерен пещерообитаващ вид. Максимумът на ражданията е през периода 20 май - 10 юни. Данни за хранителната биология на вида у нас засега не са публикувани. В Швейцария е установено, че над 60% от храната му се състои от едри дългопипалести скакалци (сем. Tettigoniidae), които лови в открити райони, пасища и често в прясно окосени ливади. У нас извършва редовни сезонни миграции между зимните и летни убежища в рамките на 50 до 80 км.

В ЗЗ „Река Тунджа 2” са установени общо 2 находища, но извън територията на резервата. В ЗЗ не са установени находища за зимуване на вида. В известните летни находища са били установени общо 8 екземпляра. Площта на потенциално най-благоприятните местообитания е оценена на 241.1ha (4.1% от площта на защитената зона). Площта на потенциалните подходящи ловни местообитания е оценена на 3911ha (65,8% от площта на защитената зона).

Потенциалните местообитания на вида са в непосредствена близост до река Тунджа. Досега не е регистриран в поддържан резерват „Балабана”, но територията представлява негово потенциално местообитание.

➤ **Трицветен нощник (*Myotis emarginatus*)**

Трицветният нощник е характерен обитател на нископланинските карстови райони у нас. Първично пещерен обитател, в райони без пещери видът се среща и в мазета на изоставени постройки, тавани на църкви и къщи, стари военни бункери и други убежища (PANDURSKA, 2000; 2002).. Най-много са убежищата в ниско-планинския пояс (400-500 м). Единични екземпляри са установявани до ок. 1500 m в Централна Стара планина и в Западните Родопи. Обитанието на трицветния нощник в България може да се счита за сезонно (от април до септември), защото досега у нас не са открити големи зимуващи колонии. В известните у нас около 30 размножителни колонии броят на индивидите

наброява средно от 300 до 1000. Предпочита площи с храстова или дървесна растителност. В ЗЗ „Река Тунджа 2” не е установен. Площта на потенциално най-благоприятните местообитания е оценена на 107.7 ha (1.8 % от площта на защитената зона). Площта на потенциално най-подходящите ловни местообитания е оценена на 263747 ha (44,3 % от площта на защитената зона).

Потенциалните местообитания на вида са в непосредствена близост до река Тунджа. Досега не е регистриран в поддържан резерват „Балабана”, но територията представлява негово потенциално местообитание.

➤ **Ръждив вечерник (*Nyctalus noctula*)**

Широко разпространен в страната. Мигриращ вид. Извършва дълги миграции, като са наблюдавани прелети и през светлата част на денонощието. Ловува често на височина над 40 м от земната повърхност. Горски вид, често се заселва в хралупи на дървета. Известни са негови размножителни колонии в привходни части на пещери. Установен на територията на ПР.

➤ **Воден ношник (*Myotis daubentonii*)**

Разпространен е предимно в южните части на страната - Странджа, Източни Родопи, където е многоброен. Горски вид, като неговите ловни местообитания са предимно водни площи. Намиран е и във водни пещери и под мостове. Ловува предимно над големи водни площи и речни течения. Лети с бърз полет непосредствено над водната повърхност. Мигрира на къси разстояния. Установен на територията на ПР.

➤ **Кафяво прилепче (*Pipistrellus pipistrellus*)**

Един от най-често срещаните видове прилепи в България. Предпочитани дневни убежища на вида са хралупи на дървета и различни малки полузатворени пространства и цепнатини в човешки постройки. Считан е и за синантропен вид. Един от най-често срещаните видове прилепи в България. Ловува над разнообразни хабитати – горски и храстови съобщества, открити площи, много често в границите на селищата. През есента мъжките издават характерни социални звуци, с които “маркират” своя територия. Известни са миграционни прелети, достигащи стотици километри. В границите на резервата е установен с висока летателна активност в екотонната зона „гора – открита тревна площ”. Установен на територията на ПР.

➤ **Малко кафяво прилепче (*Pipistrellus pygmaeus*)**

Често намира дневни убежища в хралупи на стари дървета. Обикновено ловува над водни площи и много по-рядко над откритите обработваеми площи. В границите на резервата е установен с висока летателна активност в екотонната зона „гора – открита тревна площ”. Установен на територията на ПР.

➤ **Натузиево прилепче (*Pipistrellus nathusii*)**

Среща се почти в цялата страна, като през есенния период е многоброен по българското черноморско крайбрежие, когато се наблюдава миграция от многохилядни групи индивиди, вероятно от Северна и Централна Европа. Влажните зони имат изключително важна роля за изхранването на тези мигриращи групи. Заселва храмули на дървета и се придържа към водни площи. Среща се и паркови и градски зони. Мигриращ вид. Копулацията е през есенния период, като мъжките тогава демонстрират характерно териториално поведение. Женските раждат по едно, рядко две, малки, като бременността е с продължителност 6-8 седмици. Установен на територията на ПР.

➤ **Сив дългоух прилеп (*Plecotus austriacus*)**

Среща се главно в низинните райони на страната до около 1400 м н.в. Предпочита места със степен характер, долини на реки, селища. Храни се селективно с пеперуди с големи и средни размери. Ражда по едно малко в средата на юни. Установен е еднократно в екотонната зона „гора – открита тревна площ“. Установен на територията на ПР.

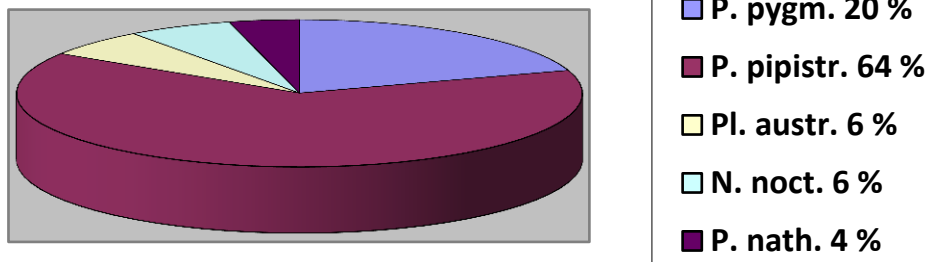
➤ **Полунощен прилеп (*Eptesicus serotinus*)**

Широко разпространен в ниските части на страната до около 1600 м н.в. Предпочита открити места с групи от дървета, както и скални терени. Често се среща край селищата, като е възможно да се срещне и в сгради. Видът се счита за стационарен, но са наблюдавани миграции от по няколко десетки километра. През лятото мъжките еживеят поединично. Възможно е да се срещнат ловуващи екземпляри и през по-топлите зимни месеци. Установен на територията на ПР.

3. 2. ОТНОСИТЕЛНА ЛЕТАТЕЛНА АКТИВНОСТ НА ПРИЛЕПИТЕ ПРЕЗ ЕСЕННИЯ МИГРАЦИОНЕН ПЕРИОД

През изследвания период бяха установени пет вида прилепи, като тяхната активност е оценена чрез относителния дял (%) на броя регистрирани ехолокационни звуци от всеки вид при автоматичен режим на прослушване (**фиг. 6**).

Фиг. 6. Относителна летателна активност на прилепите в ПР „Балабана” през есенния миграционен период – м. октомври

През този период ясно доминира горският вид Кафяво прилепче (*Pipistrellus pipistrellus*), следван от Малкото кафяво прилепче (*Pipistrellus pygmaeus*). И петте регистрирани вида намират особено благоприятни убежища в ПР, което заедно с близостта на р. Тунджа определя значителна роля на защитената територия като част от миграционен коридор.

4. ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ЦЕЛЕВИ ВИДОВЕ И МЕРКИ ЗА ОПАЗВАНЕТО ИМ.

Прилепното съобщество е с висока степен на естественост и типичност, което не налага определянето на целеви видове и прилагане на специфични мерки за опазването им. Доминират горските видове прилепи, които характеризират низинните гори и влажните зони на територията на страната.

5. ОПРЕДЕЛЯНЕ НА КОНСЕРВАЦИОННО ЗНАЧИМИ ВИДОВЕ, КОНСТАТИРАНИ ИЛИ ВЕРОЯТНИ ЗА ТЕРИТОРИЯТА; ПОТЕНЦИАЛНИ МЕСТООБИТАНИЯ НА КОНСЕРВАЦИОННО ЗНАЧИИМИТЕ ВИДОВЕ - МЕСТООБИТАНИЯТА ДА СЕ ДАДАТ КАТО ПЛОЩИ, С КООРДИНТИ ПО ВЪЗМОЖНОСТ, КАКТО И БРОЙ ЕКЗЕМПЛЯРИ, КОИТО СА УСТАНОВЕНИ В ПЛОЩТА НА ПОТЕНЦИАЛНОТО МЕСТООБИТАНИЕ.

Видовият състав на прилепите съответства на наличните потенциални възможности за намиране на убежища от горски и мигриращи видове, а регистрираната относително висока ловна активност е добър показател за наличието на особено благоприятни условия за изхранване на многобройни популации. Макар и относително малък по площ, ПР „Балабана” предоставя благоприятни условия за съществуването на регистрираните видове по отношение на съществуващи убежища (дървета с хралупи и хлабави кори) и ловни местообитания. Тази малка площ е само част от индивидуалните ловни територии на регистрираните видове прилепи. Установените видове са включени в Приложение 3 на Закона за биологичното разнообразие на РБългария, но нито един от тях не е включен в Приложение II на Директива 92/43 на ЕС. Високата степен на естественост и типичност на съобществото не налага определяне на отделни консервационно значими видове или техни специфични потенциални местообитания, към които да бъдат приложени специфични мерки за опазване.

6. ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ВИДОВЕ, КОИТО ТРЯБВА ДА БЪДАТ ОБЕКТ НА СПЕЦИАЛНИ МЕРКИ.

Не се отнася за прилепите – няма такива видове.

7. ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ВИДОВЕ, КОИТО МОГАТ ДА ПОДЛЕЖАТ НА ИНТРОДУКЦИЯ И/ИЛИ РЕИНТРОДУКЦИЯ С ЦЕЛ ПОДОБРЯВАНЕ НА БИОЛОГИЧНОТО РАЗНООБРАЗИЕ.

Неприложимо към прилепите.

8. ИНВАЗИВНИ И НЕТИПИЧНИ ВИДОВЕ, ЕКСПАНЗИВНОСТ И СТЕПЕН НА КОЛОНИЗИРАНЕ, НЕОБХОДИМИ МЕРКИ ЗА УНИЩОЖАВАНЕ ИЛИ ОГРАНИЧАВАНЕ НА РАЗПРОСТРАНЕНИЕТО ИМ.

Не се отнася за прилепите – няма такива видове.

9. ОЦЕНКА НА ИНВАЗИВНИ, ЕКЗОТИЧНИ И НЕТИПИЧНИ ВИДОВЕ И МЕСТООБИТАНИЯ.

Не се отнася за прилепите.

10. БИОЛОГИЧНО РАЗНООБРАЗИЕ НА ПРИРОДНИТЕ МЕСТООБИТАНИЯ.

Не се отнася за фауната.

11. ЗАПЛАХИ/ ОТРИЦАТЕЛНО ДЕЙСТВАЩИ ФАКТОРИ ВЪРХУ ЦЕЛЕВИТЕ ВИДОВЕ И МЕРКИ ЗА ТЯХНОТО ПРЕОДОЛЯВАНЕ.

| 13

По отношение на прилепите не са констатирани отрицателно действащи фактори конкретно на територията на ПР. Ограничителните и забранителни режими гарантират поддържането на устойчиви популации, както и благоприятни условия за мигриращите видове.

Близостта на град Елхово, международният път за Р Турция, както и интензивното земеделие в непосредствена близост до границите на ПР, определят средна степен на уязвимост на техните популации поради наличието на следните заплахи: безпокойство, намаляване на ловния потенциал на съседни територии поради интензивно земеделие с използване на химикали и препарати, смъртност поради сблъсък с МПС. Макар и фактори, чието действие е извън територията на резервата, тяхното действие е пряко върху прилепите, обитаващи ПР. По отношение на тази група не са приложими мерки, които да снижат степента на уязвимост, тъй като тя произтича от въздействия извън територията на ПР.

12. ЗАКЛЮЧЕНИЯ И ПРЕПОРЪКИ (В ТОВА ЧИСЛО ВИДОВЕ, КОИТО ТРЯБВА ДА БЪДАТ ОБЕКТ НА СПЕЦИАЛНИ МЕРКИ), ПРЕДЛОЖЕНИЯ ЗА НЕОБХОДИМИ ВЪЗСТАНОВИТЕЛНИ ДЕЙНОСТИ.

Сегашният статут на ПР, както и предложените в настоящия ПУ режими, дейности и проекти са достатъчни за устойчиво състояние на прилепното съобщество и запазване на благоприятно природозащитно състояние на видовете.

13. ПРИЛОЖЕНИЯ:

- *списъци (Да се дадат в приложение списъци с установените видове. Списъкът да се представи по таксони от надвидов ранг, като видовете с консервационен статус се посочат поименно)*

Списък на видовете, за които територията на ПР „Балабана” представлява потенциално ловно местообитание съгласно разработен индуктивен модел за разпространение на вида по проект „Картиране и определяне на природозащитното състояние на природни местообитания и видове – фаза I”:

Семейство Rhinolophidae
Род *Rhinolophus*
Малък подковонос (*Rhinolophus hipposideros*)

Семейство Vespertilionidae
Род *Myotis*
Голям нощник (*Myotis myotis*)
Дългопръст нощник (*Myotis capaccinii*)
Остроух нощник (*Myotis blythii*)
Трицветен нощник (*Myotis emarginatus*)

Списък на видовете, установени на територията на ПР „Балабана” в резултат на проведените теренни проучвания:

Семейство Vespertilionidae
Род *Myotis*
Воден нощник (*Myotis daubentonii*)
Род *Pipistrellus*
Натузиово прилепче (*Pipistrellus nathusii*)
Малко кафяво прилепче (*Pipistrellus pygmaeus*)
Кафяво прилепче (*Pipistrellus pipistrellus*)
Род *Nyctalus*
Ръждив вечерник (*Nyctalus noctula*)
Род *Plecotus*
Сив дългоух прилеп (*Plecotus austriacus*)
Род *Eptesicus*
Полунощен прилеп (*Eptesicus serotinus*)

- **Таблицы**

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
Европейски фонд
за регионално развитие

ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА „ОКОЛНА СРЕДА – 2007-2013 Г.“

Решения за
по-добър живот

Таблица 1. Видов състав на прилепите в ПР „Балабана”

Вид	Присъствие в ПР „Балабана”
Сем. Rhinolophidae – 1 вид	
Малък подковонос (<i>Rhinolophus hipposideros</i>)	Потенциално ловно местообитание съгласно разработен индуктивен модел за разпространение на вида
Сем. Vespertilionidae – 11 вида	
Голям нощник (<i>Myotis myotis</i>)	Потенциално ловно местообитание съгласно разработен индуктивен модел за разпространение на вида
Дългопръст нощник (<i>Myotis capaccinii</i>)	Потенциално ловно местообитание съгласно разработен индуктивен модел за разпространение на вида
Остроух нощник (<i>Myotis blythii</i>)	Потенциално ловно местообитание съгласно разработен индуктивен модел за разпространение на вида
Трицветен нощник (<i>Myotis emarginatus</i>)	Потенциално ловно местообитание съгласно разработен индуктивен модел за разпространение на вида
Воден нощник (<i>Myotis daubentonii</i>)	Установен на територията на ПР, както и в съседни територии
Кафяво прилепче (<i>Pipistrellus pipistrellus</i>)	Установен на територията на ПР, както и в съседни територии
Малко кафяво прилепче (<i>Pipistrellus pygmaeus</i>)	Установен на територията на ПР, както и в съседни територии
Натузиево прилепче (<i>Pipistrellus nathusii</i>)	Установен на територията на ПР, както и в съседни територии
Ръждив вечерник (<i>Nyctalus noctula</i>)	Установен на територията на ПР, както и в съседни територии
Полунощен прилеп (<i>Eptesicus serotinus</i>)	Установен на територията на ПР, както и в съседни територии
Сив дългоух прилеп (<i>Plecotus austriacus</i>)	Установен на територията на ПР

| 15

Национална
Стратегическа
Референтна рамка
2007-2013

Проектът се финансира от Европейския фонд за регионално развитие и от държавния бюджет на Република България чрез оперативна програма „Околна среда 2007-2013г.“

Министерство на околната
среда и водите

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
Европейски фонд
за регионално развитие

ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА „ОКОЛНА СРЕДА – 2007-2013 Г.“

Решения за
по-добър живот

Таблица 2. Консервационен статус на видовете прилени (Chiroptera)

Вид	Директива 92/43 ЕС	Червена книга на България	IUCN 2014.2	Бернска конвенция	Бонска конвенция	EURO BATS	ЗБР
Сем. Rhinolophidae – 1 вид							
Малък подковонос – <i>Rhinolophus hipposideros</i> (Bechstein, 1800)	Прил. II, IV	Слабо засегнат (LC)	Слабо засегнат (LC)	Прил. II	Прил. II	да	Прил. 2 и 3
Сем. Vespertilionidae – 11 вида							
Кафяво прилепче – <i>Pipistrellus pipistrellus</i> (Schreber, 1774)	Прил. IV	Слабо засегнат (LC)	Слабо засегнат (LC)	Прил. III	Прил. II	да	Прил. 3
Малко кафяво прилепче - <i>Pipistrellus pygmaeus</i> (Leach, 1825)	Прил. IV		Слабо засегнат (LC)	Прил. II	Прил. II	да	Прил. 3
Прилепче на Натузий - <i>Pipistrellus nathusii</i> (Keyserling & Blasius, 1839)	Прил. IV	Слабо засегнат (LC)	Слабо засегнат (LC)	Прил. II	Прил. II	да	Прил. 3
Остроух нощник – <i>Myotis blythii</i> (Tomes, 1857)	Прил. II, IV	Почти застрашен (NT)	Слабо засегнат (LC)	Прил. II	Прил. II	да	Прил. 2 и 3
Голям нощник – <i>Myotis myotis</i> (Borkhausen, 1797)	Прил. II, IV	Почти застрашен (NT)	Слабо засегнат (LC)	Прил. II	Прил. II	да	Прил. 2 и 3

| 16

Национална
Стратегическа
Референтна рамка
2007-2013

Проектът се финансира от Европейския фонд за регионално развитие и от държавния бюджет на Република България чрез оперативна програма „Околна среда 2007-2013г.“

Министерство на околната
среда и водите

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
Европейски фонд
за регионално развитие

ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА „ОКОЛНА СРЕДА – 2007-2013 Г.“

Решения за
по-добър живот

Воден нощник – <i>Myotis daubentonii</i> (Kuhl, 1817)	Прил. IV	-	Слабо засегнат (LC)	Прил. II	Прил. II	да	Прил. 3
Дългопръст нощник - <i>Myotis capaccinii</i> (Bonaparte, 1837)	Прил. II, IV	Уязвим (VU)	Уязвим (VU A4bce)	Прил. II	Прил. II	да	Прил. 2 и 3
Трицветен нощник - <i>Myotis emarginatus</i> (Geoffroy, 1806)	Прил. II, IV	Уязвим (VU)	Слабо засегнат (LC)	Прил. II	Прил. II	да	Прил. 2 и 3
Полунощен прилеп – <i>Eptesicus serotinus</i> (Schreber, 1774)	Прил. IV	Слабо засегнат (LC)	Слабо засегнат (LC)	Прил. II	Прил. II	да	Прил. 3
Ръждив вечерник – <i>Nyctalus noctula</i> (Schreber, 1774)	Прил. IV	Слабо засегнат (LC)	Слабо засегнат (LC)	Прил. II	Прил. II		Прил. 3
Сив дългоух прилеп - <i>Plecotus austriacus</i> (Fischer, 1829)	Прил. IV	Слабо засегнат (LC)	Слабо засегнат (LC)	Прил. II	Прил. II	да	Прил. 3

Използвани съкращения в таблицата: IUCN – Международен съюз за защита на природата; Бонска конвенция - Конвенция за опазване на мигриращите видове животни); Бернска конвенция - Конвенция за опазване на европейската флора и фауна и природните местообитания; EUROBATS – Споразумение за опазване на популациите на европейските прилепи

Национална
Стратегическа
Референтна рамка
2007-2013

Проектът се финансира от Европейския фонд за регионално развитие и от държавния бюджет на Република България чрез оперативна програма „Околна среда 2007-2013г.“

Министерство на околната
среда и водите

Литература

- ПЕТРОВ Б. 2010. Летен мониторинг на прилепите (Mammalia: Chiroptera) в България по методиката на Националната система за мониторинг на биологичното разнообразие. - непубликуван доклад по договор с Изпълнителна агенция по околна среда, МОСВ, 29 с.
- ПЛАН за управление на поддържан резерват „Балабана” – 2002, 70 стр.
- СТОЙЧЕВА, С. 2008. Еколого-фаунистично проучване на прилепите (Chiroptera) в районите на Пловдив и Стара Загора. – Дипломна работа, ПУ „Паисий Хилендарски”: 93 стр.
- BENDA, P., T. IVANOVA, I. HORÁČEK, VL. HANÁK, J. ČERVENÝ, J. GAISLER, A. GUÉORGUEVA, B. PETROV, VL. VOHRALÍK. 2003. Bats (Mammalia: Chiroptera) of the Eastern Mediterranean. Part 3. Review of bat distribution in Bulgaria. - Acta Soc. Zool. Bohem., 67 : 245–357.
- DRESCHER C. 2004. Radiotracking of *Myotis myotis* (Chiroptera, Vespertilionidae) in South Tyrol and implications for its conservation. - Mammalia, 68 (4): 387-395.
- GEORGIEV D., S. STOICHEVA. 2009. Flight activity of *Nyctalus noctula* (Schreber, 1774) (Mammalia: Chiroptera) close to their winter colonies in a town area of southern Bulgaria. Scientific Studies of the University of Plovdiv, Biology, Animalia, 42.
- <http://natura2000.moew.government.bg/Home/ProtectedSite?code=BG0000195&siteType=HabitatDirectorive>
- PANDURSKA R. 1998. Reproductive behaviour and conservation status of nursery colonies of *Myotis myotis* (Borkhausen, 1797) in Bulgaria. - Myotis, 36: 143-150.
- PANDURSKA R. 2000. Present distribution, status and site preferences of *Myotis emarginatus* Geoffroy, 1806 (Chiroptera, Vespertilionidae) in Bulgaria. - In: Woloszyn B. W. (ed). Proceedeings of the VIII-the European Bat Research Symposium, vol. 1, Krakow, Platan Publishing House, 165-173.
- PANDURSKA R. 2002. Bats in Bulgaria, with an emphasis on Geoffroy's bat (*Myotis emarginatus*). - Bat Research News, 43 (1): 1-4.
- PANDOURSKI, I., R. WHITCHER. 2007. Bats of non-lotic Bulgarian wetlands. – In: Inventory of Bulgarian wetlands and their Biodiversity, Sofia: 222-225.
- PAPADATOU E., R. K. BUTLIN, J. D. ALTRINGHAM. 2008. Seasonal roosting habits and population structure of the Long-fingered Bat *Myotis capaccinii* in Greece. - Journal of Mammalogy, 89 (2): 503–512.
- PAPADATOU E., R. K. BUTLIN, R. PRADEL, J. D. ALTRINGHAM. 2009. Sex-specific roost movements and population dynamics of the vulnerable long-fingered bat, *Myotis capaccinii*. - Biological Conservation, 142: 280–289.
- PETROV B., O. VON HELVERSEN. 2011. Bats (Mammalia: Chiroptera) of the Western Rhodopes mountain (Bulgaria & Greece). - In: P. Beron (ed.). Biodiversity of Bulgaria, 4: Biodiversity of Western Rhodopes (Bulgaria and Greece). Pensoft & Nat. Mus. Natur. Hist.
- STOICHEVA S., D. GEORGIEV, I. VELCHEVA. 2008. Feeding activity of three bat species (Mammalia: Chiroptera) in urban habitats of Upper Thracian valley (Bulgaria). - Proceedings of

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
Европейски фонд
за регионално развитие

ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА „ОКОЛНА СРЕДА – 2007-2013 Г.“

Решения за
по-добър живот

the Anniversary scientific conference of ecology, Plovdiv, 1st November 2008, 538-542.

<http://web.uni-plovdiv.bg/ecology/>

STOYCHEVA, S., GEORGIEV, D., PANDOURSKI, I, E. TILOVA. 2009. Bat diversity in two large towns of the Upper Thrace, Bulgaria (Chiroptera). - Lynx, n. s. (Praha), 40: 83–93.

TILOVA E., S. STOYCHEVA, D. GEORGIEV. 2005. New information on the distribution of some bat species (Mammalia: Chiroptera) from Bulgaria.- Scientific Studies- Biology, Animalia, University of Plovdiv, 41: 135-144. <http://bio.uni-plovdiv.bg/?p=208>

| 19

Национална
Стратегическа
Референтна рамка
2007-2013

*Проектът се финансира от Европейския фонд за регионално развитие и от
държавния бюджет на Република България чрез оперативна
програма „Околна среда 2007-2013г.“*

Министерство на околната
среда и водите